

ΚΟΡΑΚΙΣΤΙΚΑ

Η

Διόρθωσις τῆς Ῥωμαϊκῆς Γλώσσης

ΚΩΜΩΔΙΑ

ΕΙΣ ΤΡΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙΑΙΡΑΙΜΕΝΗ

ὑπὸ τοῦ Λογίου καὶ Εὐγενούς.

Κ. ΙΑΚΩΒΟΥ ΡΙΖΟΥ.

ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΣΤΕΛΝΙΚΟΥ.

Δεύτερον μετατυπωθεῖσα χάριν τῶν Φιλοκλήων.

2
20.

1835

ποῦ διδάσκει τὰ παιδία μας μᾶς εἶπαν, πῶς δύντε τὸ βιά-
σας· ἐκινεὺς ποῦ θέλουν νὰ μάθουν ἀποῦ σᾶς τὴ προκοπή σας.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ

Καὶ ποῖοι εἶναι οἱ ὁποῖοι εἰς ὑσᾶς δώσειν εἶχον αὐτὰς
τὰς συμβουλὰς ἄνθρωποι;

ΜΙΤΥΑΗΝΗΟΙ

Αὐτοὶ εἰν ἀπ' ἐτζεῖ ἐντόποιοι, τζ' ἦταν πρῶτα πρα-
ματευτάδαις κορδωμένοι τζ' ἐκπρίφρανοι. τζ' ἐ τώρα παρά-
τησαν τὴν πραγμάτειά τους, τζ' ἀναγνώθουν καθημερού-
σιο κάτι χαρτέλεια τυπωμένα, ποῦρχουνται, λέν, ἀπ'
τῇ Φραγγιά.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ

Μήπως αὐτὰ τὰ χαρτιά εἶναι τὰ ἥτρια λογίου Ἑρμοῦ;

ΜΙΤΥΑΗΝΗΟΙ

Δὲν εἶναι τρία μὲ συμπάθειο, εἶναι πολλὰ, διακόσα,
τρακόσα.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ

Δὲν εἶπον εἰς ὑσᾶς τρία, ἀμμή ἥτρια. ἔκχασα, πῶς
ὀνομάζονται βαρβαρικῶς. ποῦ εἶναι οἱ ἄλλοι, τοὺς ὀπρί-
ους εἶπα, ξένοι; φέρ' αὐτοὺς ὅλους ᾧδ' ἐντάμα νὰ τοὺς
ἴδω.

ΣΚΗΝΗ ΤΡΙΤΗ

ΣΩΤΗΡΙΟΣ, ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ ὁ ΕΒΕΝΟΙ καὶ ὁ ὑπηρέτης τῆς Αστυνομίας

ΣΩΤΗΡΙΟΣ

Ἀμμή ὑσεῖς τί εἶναι τὸ ὁποῖον νὰ μὲ εἶπητε θέλετε
πράγμα;

ΓΙΑΝΝΙΩΤΑΙΣ

Μαῖς ἀκούσαμεν ὅς τὸ βιλαέτι μας, πῶς ἐδῶ οἱ ἄθρῳποι κα-

ξαντίζουν γρόσα περισσὰ γιὰ νὰ μάθουν μιὰ γλῶσσα ἀποῦ και-
νουργῆς φηλασμένη. καὶ τόμ' ἀφίερασθούνεκς μῆνες· τὸ διδά-
σκαλο, ποσώνουν ὅλη τὴ σοφία, καὶ γίνονται περισσὰ προυκου-
μένοι· κ' ἐμεῖς· ἔτζι τ' ἀπεικάσαμεν, σηκωθήκαμεν καὶ ἔι-
παμε. μὲρ παιδιὰ παρὰ νὰ τρέγουμεν σὰ πάνου, σὰ κἄτου
γιὰ νὰ μάσουμεν γρόσα, αἰδῖτε νὰ πάγουμεν τζῆκ 'ς τὴ
δική σας τὴ χώρα δῶ, γιὰ νὰ μάσουμεν γρόσα, καὶ νὰ
μάθουμεν ὅλου τοῦ ντουνα τὰ γράμματα, καὶ νὰ λουθεν-
διάζουμεν κ' ἐμεῖς· σὰ γραμματισμένοι.

ΧΙΟΤΑΙΣ

Ἐνδὰ νὰ σοῦ πούμεναι κ' ἐμεῖς, σελεππῆ. ἔπεσ'
ἄκριδα 'ς τὸ τόππο μας 'ς τὴ χχῖδ, κ' ἐφτωγύνναμεν,
καὶ ἐν εὐρίσκομέναι νὰ γλουμίσουμε τὴ ποραδορμένην
μας. καὶ ὀδηγήσασσι μας μερικοὶ, πῶς ἐδῶ μαθένομεν
μιὰ γλῶσσα χωρὶς νὰ δρώσασσι, καὶ πῶς τὴ χωριάτικην
τὴ γλῶσσα ἐδῶ κἄτιν τι βγάζουσιν τῆς ἀπ' ὀμπρός, κἄτιν
τι βάζουσιν τῆς ἀπ' ἐπίσω, κἄτιν τι ξεφλουδιάζουσιν τῆς
ἀπ' τὴν μέσσην τῆς, καὶ κάμουσιν τὴν περὶ γραμμάτου.
κ' ἐμεῖς εἶδα δλχόντρο νὰ κάμουμέναι. ἔπαμέναι δᾶ
τοῦ τόπουμματος τὸ λκκιδῆ. ὁποῖος περπατεῖ κἄτι τῦρεν,
' κ' ἦφα. κ' ὁποῖος ἐν περπατεῖ κἄτις τὸν ἦφα. κ' ἦρθαμεν
ἐδῶ γιὰ νὰ μάθουμεν τὰ γράμματα, καὶ γιὰ νὰ μᾶς
πληρώνετε γιὰ νὰ τὰ μάθουμεναι. τὴν ἀλήθεια, σελεππῆ,
ἐν μᾶς πληρώνετε, ἔ διαβάζουμεναι.

ΚΥΠΡΙΩΤΑΙΣ.

Μεῖς ἔμαστε τζιπριχώταις. εἶχαμεν ἓνα περιβόλιν μὲ
τὸ νίκιν, τραχόσι· ἀργιᾶλλα τὸ εἶχαμεν πακτωμένον,
τζ' ἦρθασιν οἱ Ἀγαρηνοὶ, τζαὶ σύρασι τὴν πουμπούρα
τους, τζαὶ ῥάστ' ἀπάνου μας, τζαὶ μᾶς διαγουμίσασιν
τὸ ἔχειν μας, τὸ σιτάριν μας, τὸ παμπάκιν μας, τζαὶ
μᾶς ἐξεγυμνώσασιν, τζαὶ μᾶς ἐκάμασιν περιπάτιν. τζ'

ἡμεῖς οἱ δούστυχοι γενήκαμεν ζήτουλες, τῷ ἐπηγέναμεν
ἔς τὸ κονάκιν πότε τοῦ Κυττέων, πότε τοῦ Πάφου,
τῷ μᾶς ξονειδίξασιν οἱ ἅγιοι, τῷ μᾶς ἐσπρώχνασιν,
τῷ μᾶς ἐλέγασιν σκυλὶν τῷ γαιῖδοῦριν. τῷ εἰρεθήκασιν
μερικοὶ, τῷ μᾶς εἴπασιν νὰ ἔρθουμεν ἐδῶ, ὅπου πληρώ-
νωσιν γὰρ νὰ προκόψουσιν τοὺς ἀνθρώπους. τῷ ἡμεῖς
ἦρθαμεν ἐδῶ, ἂν θέλετε νὰ μᾶς πληρώνεται, νὰ μά-
θουμεν ἀπὸ σᾶς, ὅ,τι θέλ' ἡ ὀρεξίς σας.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ πρὸς τὸν ὑπὲρτιν.

Ἐπαραι τούτους ὁλους νὰ φυλάξωσι Τεσσαρακοστὴν.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΑΙΣ

Μὲρ τὶ μᾶς κραίνεις;

ΧΙΩΤΑΙΣ

Ἰνδα δῖάοντρο στέλλεις μας νὰ κάμουμένναι νήστεϊα;

ΚΥΠΡΙΩΤΑΙΣ.

Τὸ στομάχιν μας γένηκ' ἀπὸ τὴν πεῖνα σὰν πέταυρον,
τῷ τοῦτος στέλνει μας νὰ νηστεύωμεν.

ΜΙΤΤΑΗΝΗΟΙ.

Ἀφεντέλη, ἡ σαρακοστὴ πέρασε. τί τὴν φέρνεις ὁ-
ξοπίσου; νὰ μὴν ἔχασες τὰ πασκάλλια σου;

ΣΩΤΗΡΙΟΣ.

Δὲν εἶπον εἰς σᾶς νὰ νηστεύσητε, ἀμμή νὰ σᾶς ἐπάρωσιν
εἰς τὴν ὁποίαν ὀνομάζουσιν οἱ χυδαῖοι Καραντίαν, Τε-
σσαρακοστὴν. ἔπαρε τούτους λοιπὸν, καὶ δίδε εἰς αὐτοὺς
τεσσαράκοντα ἡμέρας ὡς ἂν καθάρισον, ἢ ὡς ἂν ἐμετικὸν
ἀπὸ ἐν φύλλον ἡτρίου λογίου Ερμού. καὶ ἀποῦ καθαρισθῇ
θέλωσι, τότε φέρε τούτους ὥδε εἰς ἐμέ.

ΧΙΩΤΑΙΣ.

Ἐμμεῖς σκορδοῦλλα ἐν ἔχουμένναι, ποῦ νὰ μᾶς χαρ-
βαλώσσης ἔς τὴν καραντίαν.

ΚΥΠΡΙΩΤΑΙΣ.

Ἐδῶ μοιάντ' εἰ τρώγουσιν τὰ γράμματα, τ' αἰ πα-
ραγομίντ' οὖσιν τὰ φύλλα τῶν βιβλίων μὲ κριάσιν λια-
νιστὸν, καὶ καταπίνουσιν τα.

ΓΙΑΝΝΙΩΤΑΙΣ

Μὲρ παιδ' ἅ σαράντα μέραις νὰ τρώγομεν οὐλο φύλα.
πὸ, πὸ, πὸ μὴ ν' ἄμασταν γίδ' α! τί τόπος· σκλίτικος
εἶναι τοῦτος π' ἀναθεμάτον!

ΧΙΟΤΑΪΣ.

Ἐλάστενναι, πάμεναι. φθάνει σας ἡ μυρολογιά. παθα-
μέν την πλῆθ.

ΣΚΗΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ ΑΙΓΟΥΣΤΟΣ καὶ ΙΩΑΝΝΙΣΚΟΣ.

ΣΩΤΗΡΙΟΣ

Μὴ ἐνώχλει με, Ἰωαννίσζε, φαινόμενος ἀπὸ τὸ πρῶνόν
ἐμπροσθεν εἰς τὰ ὀμμάτιά μου.

ΑΙΓΟΥΣΤΟΣ

Ἀμμή· κ' ἐγὼ, Σωτήριε, δὲν ἐμπορῶ νὰ ὑποφέρω
αὐτὸν, ὅταν τὸν ἴδω χολώνομαι καὶ ἀνάπτομαι ὡς ἂν
φωτιά. 1.

ΙΩΑΝΝΙΣΚΟΣ.

Διατὶ μὲ σιχαίνεσθε 2; ἀποῦ ἐγὼ πείθομαι εἰς τὰ
ἰδικά σας λόγια. καὶ θέλω νὰ γένω ἰδικός σας ὁπαδός;
ἂν θέλητε, στείλετε κ' ἐμὲ εἰς τὴν Τεσσαρακοστήν,
καὶ προστάξετε ὑπηρετήν Αστυνομίας, νὰ δίδῃ εἰς ἐμὲ
ἀπὸ τὰ φύλλα λογίου Ἑρμοῦ, ἢ ὡς ἂν καθάρσιον, ἢ ὡς

1. φωτιά, ἀντί: φωτιά, νοτιά, ἀντί: νοτιά, μυρωδιά, ἀντί: μυρωδιά, κα-
ταβάσις, ἀντί: καταβάσις, κ.λ. (2. σιχαίνεσθε, ἀντί: σιχαίνεσθε.